

Sygn. akt I Ns 321/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Mojsa

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Gminy P.**

z udziałem (...) **Sp. z o. o. z siedzibą w W.**

o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

postanawia:

zezwoić Gminie P. na złożenie do depozytu sądowego świadczenia pieniężnego w wysokości 67.500 zł (sześćdziesiąt siedem tysięcy pięćset złotych) przy czym przedmiot świadczenia może być wydany spółce w każdej chwili w razie jej wystąpienia o jego wydanie.

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2013 roku do tut. Sądu wpłynął wniosek Gminy P. o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego przedmiotu świadczenia pieniężnego w kwocie 67.500 zł. W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż w dniu 7 lutego 2012 r. uczestnik wystąpił do wnioskodawcy o wypłatę odszkodowania z tytułu utraty wartości działek położonych we wsi J., Gm. P. stanowiących własność Spółki – spowodowanej zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w kwocie 5.227.350 zł. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjna Gmina ustalił, iż należne odszkodowanie wynosi 175.800 zł, a z związku ze sprzedażą działki odszkodowanie wynosi 67.500 zł. Wnioskodawca wskazał, że mimo wezwań adresowanych do spółki, spółka nie zgłosiła gotowości przyjęcia świadczenia i nie odpowiada na wezwania do ich odbioru, a osoby uprawnione do reprezentacji spółki odmawiają ich odbioru. Tymczasem stosownie do normy prawnej wyrażonej w art. 37 ust. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl której wykonanie obowiązku wynikającego z roszczeń odszkodowawczych w trybie art. 36 ust. 1 ustawy – powinno nastąpić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, chyba że strony postanowią inaczej, jednakże w przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania właścicielowi przysługują odsetki ustawowe.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 467 k.c. dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela, jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia, jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem, bądź też jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione. Jednocześnie stosownie do art. 6931 k.p.c. w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

W okolicznościach niniejszej sprawy mając na uwadze, że w postępowaniu depozytowym istotny jest jedynie formalny, a nie merytoryczny aspekt sprawy, należało ocenić, że w świetle okoliczności przytoczonych przez

wnioskodawcę złożenie do depozytu sądowego wyżej świadczenia pieniężnego tytułem wykonania obowiązku ustawowego ciążącego na wnioskodawcy, jest prawnie uzasadnione. Wnioskodawca podejmował próby zwrotu tych przedmiotów uczestnikowi, jednakże pomimo wezwań do chwili obecnej spółka nie podjęła żadnych czynności, odmówiła przyjęcia świadczenia. Wnioskodawca chce spełnić świadczenie, aby nie narazić się na konieczność płacenia odsetek ustawowych, które od złożonej sumy nie będą symboliczne. W tej sytuacji sposobem uzyskania przez wnioskodawcę ochrony prawnej jest złożenie świadczenia pieniężnego do depozytu sądowego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenie:

odpis postanowienia doręczyć wnioskodawcy oraz uczestnikowi z pouczeniem o apelacji

W., dnia 28 kwietnia 2014 roku